

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
P. MENGOZZI
представено на 22 май 2014 година¹

Дело C-108/13

Mac GmbH
срещу
Ministère de l'Agriculture, de l'Agroalimentaire et de la Forêt

(Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция))

„Свободно движение на стоки — Количествени ограничения — Мерки с равностоен ефект — Фитосанитарни продукти — Разрешение за пускане на пазара — Паралелен внос — Изискване в държавата по износа за издадено в съответствие с Директива 91/414/ЕИО разрешение за пускане на пазара“

I – Въведение

1. Настоящото преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État [Държавен съвет] (Франция) във връзка със спор между дружеството Mac GmbH (наричано по-нататък „Mac“) и ministre chargé de l'agriculture et de la pêche [министър на земеделието и риболова] по повод на отказ на последния да разреши пускането на пазара във Франция, в рамките на паралелен внос, на продукт за растителна защита, който се ползва с такова разрешение в Обединеното кралство, се отнася до тълкуването на членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС.

2. То повдига въпроса дали разпоредбите на Договора в областта на свободното движение на стоки допускат правна уредба на държава членка, която ограничава издаването на разрешение за паралелен внос по опростена процедура само за продуктите за растителна защита, които се ползват в държавата членка по износа с издадено разрешение за пускане на пазара (наричано по-нататък „РПП“) в съответствие с Директива 91/414/ЕИО² (наричана по-нататък „Директивата“), като по този начин се възпрепятства повторният паралелен внос на тези продукти.

¹ — Език на оригиналния текст: френски.

² — Директива на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30). Директива 91/414 е изменяна многократно и е отменена с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, стр. 1).

II – Правна уредба

A– Правото на Съюза

1. Първичното право

3. Член 34 ДФЕС забранява между държавите членки количествените ограничения върху вноса и всички мерки, имащи равностоен ефект. Съгласно член 36 ДФЕС „[р]азпоредбите на членове 34 и 35 не са пречка за налагането на забрани или ограничения върху вноса, износа или транзитното преминаване на стоки, основаващи се на съображенията [...] за закрила на здравето и живота на хората, животните или растенията [...]. При все това тези забрани или ограничения не трябва да представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите членки“.

2. Директивата

4. Директивата въвежда еднообразни правила за условията и процедурите по издаване, преразглеждане и отнемане на РПП за продукти за растителна защита³, с цел, от една страна, да се премахнат произтичащите от различните национални правни уредби пречки пред свободното движение на тези продукти и на растителните продукти⁴, и от друга страна, да се осигури висока степен на защита на здравето на човека и животните, както и опазване на околната среда от опасностите и рисковете от недобре контролирана употреба на продуктите за растителна защита⁵.

5. В съответствие с член 3, параграф 1 от Директивата „[д]ържавите членки постановяват, че продукти за растителна защита не могат да се пускат на пазара и използват на тяхна територия, ако те не са дали разрешение на продукта в съответствие с разпоредбите на настоящата директива [...]“. Вносът на продукти за растителна защита на територията на Общността се счита за „пускане на пазара“ за целите на Директивата⁶.

6. Член 4, параграф 1, букви б)–е) от Директивата съдържа условията във връзка по-специално с ефикасността и липсата на вредни въздействия върху човешкото здраве и здравето на животните, и върху околната среда, на които трябва да отговаря продуктът за растителна защита, за да бъде издадено разрешение за него. Съгласно параграф 3 от същия член държавите членки гарантират, че изискванията „са спазени чрез официални или официално признати тестове и анализи, извършени при агротехнически, фитосанитарни условия и условия на околната среда, съответстващи на използването на въпросния продукт за растителна защита и представителни за преобладаващите условия, при които се предвижда да се използва продуктът на територията на съответната държава членка“.

7. Съгласно член 9, параграф 1, първа алинея от Директивата „[з]аявление за разрешение за продукт за растителна защита се подава от или от името на лицето, отговорно за първото пускане на продукта на пазара в държавата членка, до компетентните органи на всяка държава членка, в която се предвижда пускането на пазара на този препарат за растителна защита“. Когато за продукт за растителна защита вече има издадено разрешение в друга държава членка,

3 — Съгласно член 2, точка 1 от Директивата под „продукти за растителна защита“ се разбират „[а]ктивни вещества и препарати, съдържащи едно или повече активни вещества, приготвени във формата, в която те се доставят на потребителя“, и предназначени да изпълняват функциите, изброени в същата тази разпоредба.

4 — Пето и шесто съображение.

5 — Вж. по-специално девето съображение.

6 — Член 2, точка 10, второ изречение.

държавата членка, в която е подадено заявление за разрешение, трябва съгласно член 10, параграф 1 от Директивата да се въздържа да изисква повторение на вече извършените тестове и анализи, доколкото агротехническите, растителнозащитните, екологичните (включително климатичните) условия, свързани с използването на продукта, са сравними в съответните региони, и при определени условия трябва също да разреши пускането на този продукт на пазара на своята територия. Директивата обаче не съдържа никакви разпоредби относно условията за издаване на РПП в случаите, когато продуктът е предмет на паралелен внос.

3. Регламент № 1107/2009

8. Макар и да не е приложим *ratione temporis* към спора по главното производство, Регламент № 1107/2009, влязъл в сила на 14 декември 2009 г., заменя Директивата и съдържа разпоредби, които е уместно да бъдат припомнени. Съгласно озаглавения „Паралелна търговия“ член 52, параграф 1 от този регламент:

„Продукт за растителна защита, разрешен в една държава членка (държава членка по произход), може, при условията на издаване на разрешително за паралелна търговия, да бъде въведен, пуснат на пазара или употребяван в друга държава членка (държава членка на въвеждане), ако тази друга държава членка установи, че продуктът за растителна защита е идентичен по състав с продукт за растителна защита, вече разрешен на нейна територия (референтен продукт). Заявлението се подава до компетентния орган в държавата членка на въвеждане“.

9. Параграф 2 от същия член предвижда, че разрешителното за паралелна търговия се издава по опростена процедура в срок от 45 работни дни след получаване на пълното заявление, и че при поискване държавите членки взаимно си предоставят информацията, необходима за оценяване дали продуктите са идентични с референтните продукти. В параграф 3, букви а)–в) от същия член са уточнени условията, при които продуктите за растителна защита се считат за идентични с референтните продукти⁷, а в параграф 4 е предвидено, че „[м]огат да се изменят или допълват изискванията за информация, като се установяват допълнителни данни и конкретни изисквания“, по-специално, „в случай на заявление за продукт за растителна защита, за който вече е издадено разрешително за паралелна търговия“. В параграфи 5–8 са посочени условията за пускане на пазара и употреба на продуктите за растителна защита, за които е издадено разрешително за паралелна търговия, срокът и условията за валидност на последното, по-специално в случай на отнемане на разрешението за референтния продукт от притежателя му, а също така режимът, на който е подчинено това разрешително, и условията за отнемането му в случай на отнемане на разрешението за продукта в държавата членка по произход. Параграф 9 предвижда, че когато продуктът, за който е заявено разрешително, не е идентичен с референтния продукт по смисъла на параграф 3, държавата членка на въвеждане може да издаде разрешение за пускане на пазара единствено след пълна оценка в съответствие с член 29 от Регламент № 1107/2009, който по същество възпроизвежда член 4 от директивата. Накрая, параграфи 10 и 11 съответно предвиждат някои изключения от прилагането на режима за разрешителните за паралелна търговия и разпоредби във връзка с публичността на информацията относно разрешенията за паралелна търговия.

7 — А именно ако: „а) са произведени от същата компания, от асоциирано предприятие или по лиценз в съответствие със същия производствен процес; б) са идентични по спецификация и съдържание на активни вещества, антидоти и синергисти, както и по вида формулация; и в) са същите или еквивалентни по наличие на коформуланти и по размер, материал или форма на опаковката, с оглед на потенциалното отрицателно въздействие върху безопасността на продукта по отношение на здравето на хората или на животните, или за околната среда“.

Б– *Националното право*

10. Съгласно член L. 253-1 от code rural [Кодекс на селските райони] в редакцията му в сила към датата на приемане на административното решение, предмет на главното производство⁸: „[з]абранено е пускането на пазара, употребата и държането от крайния потребител на продукти за растителна защита, ако те не са получили разрешение за пускане на пазара [...]“.

11. Член R. 253-52 от code rural в редакцията му в сила към датата на приемане на административното решение, предмет на главното производство⁹, гласи:

„Въвеждането на национална територия на продукт за растителна защита с произход от държава от Европейското икономическо пространство, в която той вече е получил [РПП], издадено съгласно Директива[та], и идентичен с [референтен] продукт, е разрешено при следните условия:

Референтният продукт трябва да е получил [РПП], издадено от министъра на земеделието [...]

Идентичността на въведения на национална територия продукт с референтния продукт се оценява с оглед на следните три критерия:

общ произход на двата продукта в смисъл, че те са били произведени по една и съща формула, от едно и също дружество или от свързани предприятия или предприятия, работещи по лиценз;

произвеждане на продукта при използване на същото или същите активни вещества;

сходно въздействие на двата продукта, като се имат предвид разликите, които могат да съществуват по отношение на агротехническите, растителнозащитните и екологичните условия, включително климатичните условия, свързани с използването на продуктите“.

12. Съгласно член R. 253-53¹⁰ в наредба на министъра на земеделието се определя списък с данните, които следва да се предоставят в подкрепа на заявлението за пускане на пазара на националната територия на продукт за растителна защита с произход от държава — страна по Споразумението за ЕИП, по-специално тези относно заявителя и относно продукта, за който се иска разрешението. Същият член предвижда, че за установяване на наличието на идентичност между въведения на националната територия продукт и референтния продукт министърът на земеделието може да използва данните, съдържащи се в досието относно референтния продукт, да поиска от притежателя на разрешението за референтния продукт да му предостави сведенията, с които той разполага, както и да поиска сведения от органите на държавата, разрешила продукта, който се въвежда на националната територия, както предвиждат разпоредбите на член 9, параграф 5 от Директивата.

13. Член R. 253-55 от code rural в редакцията му в сила към датата на приемане на административното решение, предмет на главното производство¹¹, гласи:

„Разрешението за пускане на пазара на продукт, въведен на националната територия, може да бъде отказано или оттеглено:

1. по съображения, изведени от защитата на здравето на хората и животните, както и на околната среда;

8 — Редакция в сила от 31 декември 2006 г. до 14 юли 2010 г.

9 — Редакция в сила от 20 март 2007 г. до 1 юли 2012 г.

10 — Редакция в сила от 20 март 2007 г. до 1 юли 2012 г.

11 — Редакция в сила от 23 септември 2006 г.

2. поради липса на идентичност по смисъла на член R. 253-52 с референтния продукт;
3. поради несъответствие на опаковката и етикета с условията, установени в членове 1—4 от Декрет от 11 май 1937 г. за прилагането на Закона от 4 август 1903 г. относно санкционирането на измамите при търговията с продукти, използвани за унищожаване на вредителите по културите.

Преди отказа за предоставяне или оттеглянето на разрешението за пускане на пазара на заявителя или притежателя на разрешението се дава възможност да представи на министъра на земеделието своите бележки“.

III – Факти, главно производство, преюдициален въпрос и производство пред Съда

14. Продуктът за растителна защита „Serone“ към момента на настъпване на фактите се ползва от РПП във Франция, издадено на Bayer Cropscience France в съответствие с разпоредбите на Директивата. Впоследствие продуктът е разрешен за продажба в Обединеното кралство в рамките на паралелен внос под името „Agrotech Ethephon“¹².

15. На 27 ноември 2007 г. Мас подава заявление за разрешение за паралелен внос във Франция на продукта „Agrotech Ethephon“, за да го предлага на пазара под името „Mac Ethephone“.

16. На 20 февруари 2008 г. френската Агенция за безопасност на храните (наричана по-нататък „AFSSA“) приема положително становище по това заявление, като посочва, че активното вещество на продукта „Agrotech Ethephon“ е със същия произход като референтния продукт „Serone“ и че съставът на двата продукта може да се счита за изцяло идентичен.

17. На 29 май 2009 г. министърът на земеделието отхвърля въпросното заявление, тъй като продуктът „Agrotech Ethephon“ не разполага с РПП, издадено в Обединеното кралство в съответствие с Директивата, противно на предписанията на член R. 253-52 от френския code rural (наричано по-нататък „решението за отказ“).

18. На 21 юли 2009 г. Мас подава жалба за отмяна на решението за отказ, като твърди по-специално, че разпоредбите на член R. 253-52 от code rural са несъвместими с член 34 ДФЕС, тъй като не позволяват да се издава разрешение за паралелен внос на продукт, за който вече е издадено такова разрешение в държавата по износа.

19. С определение от 16 февруари 2011 г. председателят на tribunal administratif de Paris [Административен съд, Париж] препраща жалбата на Conseil d'Etat¹³, който решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Допускат ли членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС национална правна уредба, която поставя по-конкретно издаването на паралелно разрешение на продукт за растителна защита в зависимост от условието въпросният продукт да се ползва в държавата по износа с издадено в съответствие с Директивата [...] разрешение за пускане на пазара, и следователно не позволява издаването на разрешение за пускане на пазара в рамките на паралелен внос за продукт, който се ползва в държавата по износа с разрешение за пускане на пазара в рамките на паралелен внос и е идентичен с продукт, разрешен в държавата по вноса?“.

12 — Притежател на разрешението е дружеството Agrotech Trading GmbH. Референтният продукт в Обединеното кралство е продуктът „Serone“, за който е издадено РПП на Bayer Cropscience Ltd.

13 — В съответствие с член R. 351-2 от code de justice administrative [Кодекс на административното правораздаване].

20. Мас, френското правителство и Европейската комисия представят писмени становища пред Съда и излагат устно становищата си в съдебното заседание от 6 март 2014 г.

IV – Обобщение на становищата, представени от страните

21. Основното твърдение на Мас е, че изискването за РПП, издадено в съответствие с Директивата в държавата членка по износа, представлява ограничение, противоречащо на член 34 ДФЕС. Според него трябва да се прави разграничение между първото пускане на пазара на продукт за растителна защита в държава членка, което попада в обхвата на разпоредбите на Директивата, и паралелния внос на продукт за растителна защита спрямо продукт с вече издадено РПП в държавата членка по вноса, който обаче попада в обхвата на свободното движение на стоки.

22. На първо място, дружеството посочва, че за референтния продукт на продукта, който иска да внася, вече са издадени две РПП във Франция и в Обединеното кралство в съответствие с разпоредбите на Директивата (под наименованието „Serone“), както и едно разрешение за паралелен внос в Обединеното кралство (под наименованието „Agrotech Ethephon“). При такива обстоятелства поставянето на разрешението за внос в зависимост от допълнителното условие внасяният продукт да се ползва с издадено в съответствие с разпоредбите на Директивата РПП в Обединеното кралство — което впрочем не би могло да бъде изпълнено, тъй като Директивата не предвижда процедура за издаване на разрешение за паралелно внасян продукт — представлявало мярка с равностоен ефект на количествено ограничение по член 34 ДФЕС, както и неправилно прилагане на Директивата.

23. Изискването за такова разрешение освен това не отговаряло на целта за защита на здравето на хората или животните, или за опазване на околната среда — на която цел впрочем решението за отказ изобщо не се позовава — тъй като необходимите анализи за определяне на присъщите на внасяния продукт рискове вече са били извършени и подобни анализи са проведени върху референтния продукт. Дори да се предположи, че е обосновано с посочената цел, подобно изискване във всички случаи било непропорционално, тъй като съществуват по-малко ограничителни алтернативни мерки, като например, възможността за обръщане към компетентните органи на държавата членка по износа посредством въведената с Директивата система за обмен на информация, която осигурява проследимост на всеки продукт за растителна защита и позволява лесно да се провери идентичността между продукта, чийто паралелен внос е заявен, и референтния продукт.

24. На второ място, Мас упреква френските органи, че са отхвърлили заявлението му само въз основа на констатацията, че за разглеждания продукт не е имало издадено „в съответствие“ с Директивата РПП в Обединеното кралство, без да проверят дали посоченият продукт е идентичен с вече присъстващ на френския пазар продукт и следователно може да се ползва от издаденото за този продукт РПП. Дружеството изтъква, че практиката на Съда предвижда специфични правила за пускането на пазара на продукти за растителна защита, предмет на паралелен внос, като го подчинява на единственото условие в държавата членка по вноса да има издадено РПП за продукт, идентичен на внасяния. Тази съдебна практика следвало да бъде разширена, така че да обхваща продуктите, предмет на последователен паралелен внос, поне при обстоятелства като в случая, а именно когато продуктът се внася повторно в държавата членка, където е било издадено първото РПП въз основа на Директивата.

25. При условията на евентуалност, в случай че Съдът прецени, че членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС допускат изискването за издадено в съответствие с Директивата РПП, Мас поддържа, че издаденото в Обединеното кралство разрешение за паралелен внос следва да се счита за издадено „в съответствие“ с Директивата за целите на прилагането на член R. 253-52 от code

rural, както е прието в положителното становище на AFSSA, тъй като се основава на системата за обмен на информация, въведена с Директивата. То посочва, че няколко държави членки, сред които и Френската република, са разрешили последователен паралелен внос на продукти за растителна защита на основата на тази система.

26. Според френското правителство продукт за растителна защита може да получи разрешение за паралелен внос само ако в държавата по износа за него е издадено РПП съгласно Директивата. Това изискване се обосновавало с необходимостта в контекста на паралелния внос да се запази равнище на опазване на околната среда и на защита на здравето на хората, което е поне еквивалентно на гарантираното с разпоредбите на Директивата. Това не било така обаче, ако опростената процедура за издаване на разрешение в рамките на паралелен внос се прилага за продукт, за който в държавата членка по износа не е извършена пълна оценка съгласно член 4, параграф 1 от Директивата. Всъщност, тъй като съдебната практика не изисква пълна идентичност между референтния продукт и паралелно внасяния продукт, последният можело да се различава от първия както по отношение на състава, така и на опаковането, етикетиранието или амбалажа си. Без пълна оценка в държавата членка по износа органите на държавата членка по вноса можело да не разполагат с цялата необходима информация за сравняването на въпросния продукт с референтния продукт, разрешен на територията на последната държава. В случая на продукт, предмет на последователен паралелен внос, дори съществувал риск от значително разминаване между този продукт и референтния продукт в първата държава членка по износа.

27. Френското правителство отбелязва, че защитаваната от него позиция е приета от Комисията в насоките ѝ за паралелната търговия с продукти за растителна защита съгласно Регламент № 1107/2009¹⁴ (наричани по-нататък „насоките за паралелната търговия“), където тя посочва, че разрешително за паралелен внос по член 52 от този регламент не може да се издаде за продукт, когато самият той е предмет на паралелен внос.

28. Накрая, френското правителство посочва, че режимът за пускането на пазара на продукти за растителна защита за целите на паралелната търговия представлява изключение от принципа, предвиден в член 3, параграф 1 от Директивата, съгласно който нито един продукт за растителна защита не може да бъде пуснат на пазара и използван в държава членка, без преди това органите на тази държава да са издали РПП в съответствие с Директивата. Съгласно принципа на стриктно тълкуване на изключенията прилагането на подобен режим не следвало да се разширява така, че да обхваща продуктите, предмет на последователен паралелен внос.

29. В писменото си становище Комисията подчертава най-напред, че макар да е неприложим *ratione temporis* в случая, член 52 от Регламент № 1107/2009, който урежда опростената процедура за издаване на разрешителни за паралелна търговия, може да послужи като основа за тълкуване, за да се отговори на въпроса на Conseil d'État.

30. Тя припомня, че от съдебната практика, и по-специално от решение *British Agrochemicals Association*¹⁵, е видно, че разпоредбите на Директивата не са приложими за паралелния внос на продукт за растителна защита и следователно такъв внос трябва да се анализира въз основа на членове 34 ДФЕС—36 ДФЕС, като държавите членки трябва обаче да гарантират, че предвидените в Директивата задължения и забрани се спазват. Тя отбелязва, че от решение *Escalier и Bonnarel*¹⁶ по-специално следва, че внасяният продукт за растителна защита трябва да се счита за вече разрешен в държавата членка по вноса, ако за идентичен продукт в тази държава вече е издадено РПП, освен при наличието на съображения, изведени от ефикасната

14 — „Guidance document concerning the parallel trade of plant protection products“ DG SANCO/10524/2012 от 31 май 2012 г., по-специално страница 4.

15 — C-100/96, EU:C:1999:129.

16 — C-260/06 и C-261/06, EU:C:2007:659.

защита на здравето на човека и животните и на околната среда. По аналогия с положението на „обикновен“ паралелен внос при „двоен“ паралелен внос, както в случая, било необходимо и достатъчно националните органи да се уверят, че въпросният продукт е идентичен с продукта, за който вече има издадено РПП в съответствие с Директивата. Пълният отказ за внос на разглеждания продукт бил особено строго ограничаване на свободното движение на стоки, което далеч надхвърляло проверката за установяване на идентичността на този продукт с референтния продукт — идентичност, която в случая дори не била поставена под въпрос от френските органи.

31. В съдебното заседание Комисията уточнява доводите си, като обяснява, че положение като в случая, при което даден продукт, предмет на паралелен внос в държава членка, се внася повторно от тази държава членка в държавата членка, откъдето по-рано е бил изнесен, се различава от класическото положение на двоен внос с участието на три държави членки. Тя е на мнение, че членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС не допускат национална правна уредба като разглежданата в случая, която поставя издаването на разрешение за пускане на пазара в рамките на паралелен внос в зависимост от условието повторно внасяният продукт да се ползва в държавата по износа с издадено в съответствие с Директивата РПП.

V – Правен анализ

32. С преюдициалното си запитване Conseil d'État по същество иска от Съда да установи дали членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която изключва издаването на разрешение за паралелен внос на продукт за растителна защита, който не се ползва в държавата членка по износа с издадено въз основа на директивата РПП, а само с разрешение за паралелен внос.

A– Предварителни бележки

33. Съгласно членове 9 ДФЕС и 11 ДФЕС Съюзът взема предвид изискванията за опазване на човешкото здраве и защитата на околната среда при определянето и осъществяването на своите политики и дейности. Закрилата на здравето и живота на хората, животните или растенията освен това е едно от съображенията от общ интерес, изброени в член 36 ДФЕС, които могат да обосноват национални мерки в състояние да възпрепятстват търговията между държавите членки. Също така съгласно съдебната практика такива мерки могат да бъдат обосновани от императивни изисквания относно опазването на околната среда¹⁷. Продуктите за растителна защита, предназначени да предпазват растенията от вредители, както и да унищожават нежеланите растения¹⁸, могат да оказват неблагоприятни въздействия върху растителната продукция и употребата им може да бъде рискована и опасна за хората, животните и околната среда. Следователно, за да бъдат пуснати на пазара, е необходимо да се извърши предварителен анализ на тяхната безопасност, отсъствие на вредно въздействие и ефикасност.

17 — Вж. на последно място решение Комисия/Австрия (C-28/09, EU:C:2011:854, т. 125 и посочената съдебна практика).

18 — Вж. член 2, параграф 1 от Директивата.

34. Паралелната търговия, наречена така, поради това че се осъществява извън и паралелно с изградените от производителите или доставчиците дистрибуторски мрежи, представлява внасяне на територията на държава членка, в която даден продукт има висока цена, на същия продукт, произведен или закупен в друга държава членка, в която покупната цена е по-ниска, с цел реализиране на търговска печалба. Доколкото засяга само автентични продукти, като използва ценовите разлики, паралелната търговия трябва да се разграничава от измамната търговия с фалшифицирани продукти¹⁹.

35. Съдът е възприел по-скоро положителен подход към паралелния внос, тъй като последният се счита за един от факторите за интегриране на пазара, доказателство за интензивна конкуренция. Всъщност паралелната търговия по принцип създава здравословна конкуренция, предлага на потребителите намаления на цените и е пряка последица от развитието на вътрешния пазар, който гарантира свободното движение на стоки²⁰. Поради това паралелният внос се ползва с известна защита в правото на Съюза, тъй като насърчава развитието на търговията и засилването на конкуренцията²¹.

36. Тъй като подобна защита не може да се предостави в ущърб на императивните изисквания, свързани със здравето и опазването на околната среда, непременно съществува напрежение между изброените по-горе различни цели (както и между съответните антагонистични икономически интереси), които са добре илюстрирани в настоящото дело. Защитата налага да се потърси равновесие между тези различни цели и интереси, което често е трудно да се намери. Търсенето на такова равновесие стои в основата на практиката на Съда, изложена накратко в следващите точки.

Б– Преглед на съдебната практика относно издаването на разрешения за пускане на пазара на продукти за растителна защита в рамките на паралелен внос

37. Противно на Регламент № 1107/2009, Директивата не съдържа разпоредби относно паралелната търговия на продукти за растителна защита. Съдът засяга тази тематика за първи път по повод на решение *British Agrochemicals Association*²², като пренася *mutatis mutandis* в контекста на търговията с продукти за растителна защита развитите от него доводи относно

19 — Административният разрешителен режим, който се прилага за продуктите за растителна защита и в резултат на който даден продукт може да бъде разрешен в някои държави членки, а в други — не, доведе до появата на насрещен трафик и фалшификати в Европейското икономическо пространство (ЕИП). В доклад от 2006 г. на *Association européenne pour la protection des cultures* [Европейската асоциация за защита на културите] (ЕСРА) се посочва, че продажбата на фалшифицирани продукти съставлява между 5 % и 7 % от европейския пазар на фитосанитарни продукти, вж. „ЕСРА Position Paper: Counterfeiting and Illegal Trade in Plant Protection Products Across the EU and European Region“, Brussels, VIII, 2006, ЕСРА, № 15020.

20 — Вж. ГД „Предприятия и промишленост“ на Комисията: „Наръчник за прилагане на разпоредбите на Договора, уреждащи свободното движение на стоки“, 2010 г., стр. 24, може да бъде намерен на уебсайта: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/files/goods/docs/art34-36/new_guide_bg.pdf.

21 — Решения *Sot. Lélou kai Sia* и др. (C-468/06—C-478/06, EU:C:2008:504, т. 37), X (C-373/90, EU:C:1992:17, т. 12) и заключение на генералния адвокат Tesauro по това дело (EU:C:1991:408, т. 5 и 6).

22 — EU:C:1999:129.

фармацевтичните продукти в решения De Peijper²³ и Smith & Nephew и Primecrown²⁴. Тъй като целите за защита на общественото здраве и премахване на пречките пред търговията, преследвани с директивите относно фармацевтичните продукти²⁵ и продуктите за растителна защита, са относително сходни, Съдът очертава прилики между двата разрешителни режима²⁶.

38. Съдът постановява, че разпоредбите на Директивата не се прилагат, „когато вносът в държава членка на продукт за растителна защита, който е получил РПП, издадено съгласно разпоредбите на Директивата в друга държава членка, представлява паралелен внос по отношение на продукт за растителна защита, за който вече е издадено РПП в държавата членка по вноса“²⁷, а подобно положение се урежда от разпоредбите на Договора в областта на свободното движение на стоки. Според него „при наличието на две РПП, издадени в съответствие с Директивата, целите за защита на здравето на човека и животните, както и опазването на околната среда, които директивата преследва, не изискват едни и същи действия“, така че „[в] такъв случай прилагането на разпоредбите на Директивата, свързани с процедурата по издаване на РПП, ще надхвърли необходимото за постигането на тези цели и ще създаде опасност от необосновано засягане на принципа за свободно движение на стоки, прогласен в член 30 от Договора [34 ДФЕС]“²⁸.

39. Като изхожда от това схващане, Съдът установява „опростена“ процедура за издаване на разрешения за пускане на пазара на продукти за растителна защита в рамките на паралелен внос, посредством която компетентният орган на държавата членка по вноса трябва да провери дали внасяният продукт, „без да бъде идентичен във всяко едно отношение с вече разрешен на територията на тази държава членка продукт, трябва поне да има общ произход с този продукт в смисъл, че е бил произведен от едно и също дружество, от свързано предприятие, или от предприятие, работещо по лиценз по една и съща формула, бил е произведен чрез използване на едно и също активно вещество и освен това има същото въздействие, като се имат предвид разликите, които могат да съществуват с оглед на агротехническите, растителнозащитните и екологичните условия, включително климатичните условия, свързани с използването на продукта“²⁹. Ако след този преглед компетентният орган на държавата членка по вноса установи, че са изпълнени всички критерии, „внасяният продукт за растителна защита трябва да се счита за вече пуснат на пазара в държавата членка по вноса и следователно трябва да се ползва с издаденото РПП за вече присъстващия на пазара продукт за растителна защита, освен при наличието на съображения, изведени от ефикасната защита на здравето на човека и животните и на околната среда“³⁰.

23 — 104/75 EU:C:1976:67. В това решение Съдът постановява в рамките на членове 30 и 36 от Договора за ЕИО, че ако здравните органи на държавата членка по вноса вече разполагат — в резултат на по-ранен внос, във връзка с който са издали РПП — с всички данни за проверка на ефикасността и безвредността на лекарствения продукт, очевидно не е необходимо, предвид защитата на здравето и живота на хората, тези здравни органи да изискват от втори оператор — внесъл лекарствен продукт, идентичен във всяко отношение или с разлики без никакво терапевтично въздействие — да им представя отново посочените по-горе данни.

24 — C-201/94, EU:C:1996:432. В това решение Съдът преценява, че Директива 65/65/ЕИО на Съвета от 26 януари 1965 г. относно сближаването на законите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с патентованите лекарствени продукти (ОВ 22, 1965 г., стр. 369) не е приложима за патентован лекарствен продукт, който се ползва от РПП в държава членка, и чийто внос в друга държава членка представлява паралелен внос по отношение на патентован лекарствен продукт, за който във втората държава членка вече е издадено РПП с мотива, че в подобен случай вносът на патентования лекарствен продукт не може да се счита за първо пускане на пазара в държавата членка по вноса.

25 — Директива 65/65.

26 — Решение British Agrochemicals Association (EU:C:1999:129, т. 30), вж. също решение Комисия/Германия (C-114/04, EU:C:2005:471, т. 24).

27 — Решение British Agrochemicals Association (EU:C:1999:129, т. 31).

28 — Пак там (точка 32).

29 — Точка 40.

30 — Точка 36.

40. Тези принципи са потвърдени в решение Escalier и Bonnarel³¹, в което Съдът постановява, че оператор, който внася продукти за растителна защита единствено за нуждите на своето земеделско стопанство, а не за да ги пуска на пазара, също трябва да получи разрешение за паралелен внос по опростената процедура, описана в решение British Agrochemicals Association. Съдът отново потвърждава своята практика по повод на иск за установяване на неизпълнение на задължения срещу Френската република, чието законодателство ограничава — според Комисията неправомерно — използването на опростената процедура за издаване на разрешение за паралелен внос на продукти за растителна защита само до случаите, в които внасяният продукт и референтният продукт имат общ произход³². Като отхвърля иска, той уточнява по-специално, че „[за] да се провери дали продукт, който е разрешен в друга държава членка в съответствие с Директива [...], трябва да се счита за вече разрешен в държавата членка на вноса, компетентните органи на тази държава членка трябва, първо, да проверят дали вносът [...] представлява паралелен внос [по отношение на продукт за растителна защита, който вече е получил РПП в държавата членка на вноса] и, второ, по искане на заинтересованите лица да проверят дали съответният продукт може да получи РПП, издадено в полза на продукт за растителна защита, вече присъстващ на пазара в тази държава“³³.

В– Анализ на преюдициалния въпрос

41. От гореизложения кратък обзор е видно, че опростената процедура за издаване на разрешение за пускане на пазара или за използване на продукт, внасян паралелно по отношение на референтен продукт, се основава на схващането, че когато са изпълнени определени условия, внасяният продукт *не се нуждае от РПП*, тъй като *„трябва да се счита за вече пуснат на пазара в държавата членка по вноса“*³⁴.

42. В този смисъл не съм убеден, че посочената по-горе съдебна практика трябва да се разбира, както предлага в становището си френското правителство, като дерогация или изключение от принципа, изложен в член 3, параграф 1 от Директивата, съгласно който всеки пуснат на пазара на дадена държава членка продукт трябва да е предварително разрешен от органите на тази държава в съответствие с Директивата. Считаю, че тя по-скоро трябва да се тълкува като *прилагане на този принцип* към непосочени в Директивата положения, които продължават да се уреждат на равнището на Съюза единствено от разпоредбите на Договора в областта на свободното движение на стоки. Всъщност от тази съдебна практика ясно следва, че целта на опростената контролна процедура е да се установи дали внасяният продукт може да се ползва от РПП, издадено за вече представен на пазара на тази държава продукт³⁵. Ако случаят е такъв, следователно именно *на основание на това РПП*, съответстващо на Директивата, внасяният продукт може да се продава и използва в държавата членка по вноса. Подобно тълкуване следва впрочем от точка 29 от решение Escalier и Bonnarel, в което Съдът уточнява, че държавите членки трябва да извършат необходимите проверки в рамките на опростената контролна процедура, *„тъй като те са задължени да следят за спазването на задълженията и забраните, предвидени в Директивата“*³⁶.

31 — Посочено в бележка под линия 17.

32 — Решение Комисия/Франция (EU:C:2008:104).

33 — Точка 37. За разлика от постановеното в решение Kohlpfarma (C-112/02, EU:C:2004:208, точка 21), в областта на вноса на фармацевтични продукти Съдът заключава, че за целите на издаването на разрешение за паралелен внос на продукт за растителна защита Френската република правомерно е изискала този продукт и вече разрешеният продукт в тази държава членка да имат общ произход. Според Съда, ако двата продукта нямат общ произход, тъй като са произведени от две конкурентни предприятия, „трябва a priori да се счита, че внасяният продукт се различава от референтния и следователно че се пуска за първи път на пазара на държавата членка на вноса“.

34 — Вж. решение British Agrochemicals Association (EU:C:1999:129, т. 36), вж. също решение Escalier и Bonnarel (EU:C:2007:659, т. 32).

35 — Вж. по-специално решение Escalier и Bonnarel (EU:C:2007:659, точка 32).

36 — Курсивът е мой. Вж. и точка 35 от същото решение. Отбелязвам обаче, че решение British Agrochemicals Association (EU:C:1999:129, т. 36) изглежда по-скоро възприема логиката на правило/изключение: вж. в този смисъл например точка 41.

43. В този смисъл посочената по-горе съдебна практика уточнява, че продукт за растителна защита, въведен на територията на държава членка чрез паралелен внос, не получава „нито автоматично, нито абсолютно и безусловно РПП, издадено за продукт за растителна защита, вече представен на пазара в тази държава“³⁷. Първо, разрешение, издадено след контролна процедура, трябва да бъде получено от всеки вносител, независимо дали продуктът се внася за продажба. Второ, внасяният продукт трябва да отговаря на определени условия, чрез които се проверява идентичността му с референтния продукт. Трето, дори и тези условия да са изпълнени, е възможно внасяният продукт да не може да се ползва от издаденото за референтния продукт РПП при наличието на съображения, изведени от ефикасната защита на здравето на човека и животните и на околната среда³⁸.

44. В този контекст проверката за идентичността на внасяния продукт с референтния продукт е от основно значение, тъй като само когато тази идентичност бъде установена, продуктът може да се счита за вече разрешен в държавата членка по вноса и следователно да се ползва от издаденото РПП за референтния продукт. Контролният механизъм, установен с решение *British Agrochemicals Association*, всъщност се основава на идеята, че ако внасяният продукт може да се счита за идентичен с референтния и ако не са налице никакви съображения, изведени от защитата на здравето на човека или животните и на околната среда, които да не допускат той да се ползва от издаденото за референтния продукт РПП, поставянето на вноса в зависимост от условието внасяният продукт да подлежи на процедура по преглед съгласно член 4 от Директивата, би представлявало ограничение на търговията между държавите членки, забранено от член 34 ДФЕС. Само ако идентичността на внасяния продукт с референтния продукт е изключена или не може да се установи, органите на държавата членка по вноса ще имат основания да изискат (или по-скоро *задължение* да изискат) спазването на установените в директивата условия, за да бъде разрешен вносът³⁹.

45. В настоящото дело възниква въпросът дали от описаната по-горе опростена контролна процедура могат да се ползват само продуктите за растителна защита, които са били разрешени съгласно разпоредбите на Директивата в държавата членка по износа.

46. Според френското правителство от посочената по-горе съдебна практика се извежда отрицателен отговор. Противно на това правителство, аз не смятам, че от тази съдебна практика могат да бъдат изведени ясни указания в този или впрочем в обратен смисъл.

47. Всъщност досега Съдът е разглеждал само положения, в които паралелно внасяните продукти са се ползвали в държавата по износа от съответстващо на директивата РПП, което според мен може да обясни използваната от Съда терминология в различните откъси от съдебните решения, цитирани в точки 37—39 по-горе, които изглежда действително ограничават прилагането на опростената контролна процедура само за тези положения⁴⁰. Освен това, макар жалбата, довела до посоченото по-горе дело Комисия/Франция (EU:C:2008:104), на практика да засяга положение с „двоен внос“ — тъй като въпросният продукт е бил внесен паралелно за първи път от Германия в Австрия и за втори път, от Австрия във Франция⁴¹, неизпълнението на задължения, в което е упрекната Френската република, е свързано с изискването за общ произход на внасяния и на референтния продукт, поради което устните състезания на страните и решението на Съда засягат само този аспект⁴².

37 — Решение *Escalier и Bonnarel* (EU:C:2007:659, т. 30).

38 — Пак там.

39 — Вж. решения *Escalier и Bonnarel* (EU:C:2007:659, т. 30) и *British Agrochemicals Association* (EU:C:1999:129, т. 37).

40 — В други откъси обаче Съдът се позовава в по-общ план на „вече разрешени в друга държава членка“ продукти, вж. например решение *Escalier и Bonnarel* (EU:C:2007:659, т. 28).

41 — Точка 13 от заключението на генералния адвокат.

42 — Ще отбележа все пак, че първоначално Френската република е разрешила пускането на пазара в рамките на паралелен внос на въпросния продукт, като впоследствие разрешението е отнето поради съмнения на френските органи относно общия произход на този продукт и на референтния продукт.

48. В решение *British Agrochemicals Association* Съдът изключва възможността продукт за растителна защита *с произход от трета държава*, който поради това не се ползва от издадено в съответствие с разпоредбите на Директивата РПП, да може да бъде пуснат на пазара на държава членка в рамките на паралелен внос посредством опростената контролна процедура, макар да е установена идентичността му с вече разрешен в тази държава продукт. По аргумент *a contrario* може да се заключи, че освен изложените в точка 43 по-горе условия и ограничения, съдебната практика изисква също, за да може даден паралелно внасян продукт да се ползва от РПП, издадено за референтния продукт, той да е бил разрешен *в съответствие с разпоредбите на Директивата* в държавата членка или в държавата от ЕИП, от която произхожда.

49. Подобен извод обаче ми се струва прекомерен. Всъщност, като изключва паралелния внос с произход от трета държава от опростената контролна процедура, според мен Съдът иска да запази прилагането на тази процедура само за продуктите, които вече са били законосъобразно пуснати на пазара на държава членка, и към които се прилагат разпоредбите на Договора относно свободното движение на стоки⁴³. Това ограничение се обосновава преди всичко с факта, че поради липсата на хармонизация на международно равнище на условията, при които продуктите за растителна защита могат да бъдат пуснати на пазара, продуктите с произход от трети държави не предлагат същите гаранции по отношение на защитата на общественото здраве и здравето на животните, както и на околната среда, като продуктите от хармонизираната система за издаване на разрешение, въведена на равнището на Съюза⁴⁴. Впрочем продуктите, за които е издадено разрешение за паралелен внос от държава членка чрез опростената контролна процедура, са част от такава система и по принцип предлагат същите гаранции като продуктите, които се ползват от издадено в съответствие с Директивата РПП. Макар да не са преминали през процедура за издаване на разрешение в съответствие с разпоредбите на Директивата в държавата членка, в която са били паралелно внесени, те все пак са били подложени на такава процедура в държавата членка, в която са пуснати за първи път на пазара на Съюза.

50. Френското правителство обосновава отказа си да разреши паралелния внос на продукти за растителна защита, за които в държавата членка по износа е издадено само разрешение за паралелен внос, като посочва, че тези продукти не предлагат същите гаранции за защита на здравето на човека и на околната среда като разрешените в съответствие с разпоредбите на Директивата продукти. Всъщност те биха могли да се различават по формулацията, опаковането, етикетирването и амбалажа спрямо разрешения референтен продукт в държавата членка по износа, така че органите на държавата членка по вноса „може да не разполагат с всички необходими данни за сравняването на този (тези) продукт(и) с референтния продукт, който са разрешили“.

51. Както посочих по-горе, издаването на разрешение за паралелен внос подлежи на проверка за идентичност на внасяния продукт с разрешения референтен продукт в държавата по вноса. Както основателно отбелязва френското правителство, тази проверка може да се извърши само ако органите на държавата членка по вноса разполагат с цялата необходима за целта информация.

52. Както впрочем Съдът многократно подчертава, тези органи обикновено разполагат със законодателните и административни способности, с които могат да задължат производителя, упълномощения му представител или притежателя на лицензия за продукта за растителна защита, който вече се ползва от РПП, да предоставят сведенията, с които разполагат и които те считат за необходими⁴⁵. Освен това, те могат да използват досието, представено заедно със

43 — Точки 43 и 44.

44 — Вж. точки 41—43.

45 — Вж. решения *British Agrochemicals Association* (EU:C:1999:129, т. 37), *De Peijper* (EU:C:1976:67, т. 27) и *Smith & Nephew* и *Primecrown* (EU:C:1996:432, т. 26).

заявлението за РПП за този продукт⁴⁶, както и да поискат сведения от органите на държавата членка, в която внасяният продукт е бил разрешен⁴⁷. Когато този продукт е бил разрешен единствено в рамките на паралелен внос, тези сведения могат да се отнасят както за въпросния продукт, така и за продукта, послужил като референтен за целите на паралелния внос. В допълнение, информация може да бъде получена и чрез предвидената в Директивата система за обмен на информация от държавата членка, откъдето продуктът е изнесен за първи път и в която той се ползва от съответстващо на Директивата РПП. Освен това, при обстоятелства като в случая, при които продукт, разрешен в дадена държава членка в съответствие с Директивата, е внесен паралелно в тази държава след износ и паралелен внос в друга държава членка, необходимата информация за извършване на нужните проверки в рамките на опростената контролна процедура по принцип би трябвало да може да се открие по-лесно, тъй като референтният продукт в държавата по вноса съвпада с продукта, който е бил предмет на първия износ.

53. При тези обстоятелства абсолютна забрана на паралелен внос на продукти за растителна защита, които са били предмет на паралелен внос в държавата членка по износа, като действащата във Франция, която се основава на твърдяна систематична недостатъчност на данните, които могат да бъдат предоставени на държавата по вноса или само на „възможността“ за такава недостатъчност, не би могла да бъде обоснована, поне при „повторен паралелен внос“ като този в настоящия случай.

54. Що се отнася по-специално до информацията не относно активното вещество на внасяния продукт или неговия произход, а относно неговите коформуланти и опаковането, етикетирването и амбалажа му, несъмнено е вярно, както посочва френското правителство, че тя не е събрана непременно при проверки, осъществени в рамките на опростената контролна процедура, уредена с посочената по-горе съдебна практика⁴⁸, тъй като тази процедура е предназначена единствено да установи дали паралелно внасяният продукт може да се ползва от РПП, издадено за референтния продукт.

55. Отбелязвам все пак, на първо място, че това единствено обстоятелство не изключва възможността тази информация при все това да може да е събрана по време на въпросните проверки⁴⁹ или да е получена от държавата членка, където е внесен продуктът, например от досието, представено заедно със заявлението за РПП в държавата членка, откъдето продуктът е изнесен за първи път. В случай на повторен паралелен внос на даден продукт тази информация по принцип може лесно да се открие в досието на референтния продукт в държавата по повторния внос.

56. На второ място, посочвам, че действащата във Франция правна уредба относно паралелния внос на продукти за растителна защита към датата на решението за отказ не предвижда, че проверките в рамките на опростената процедура за издаване на разрешение обхващат и коформулантите или опаковането на внасяния продукт, тъй като предметът на тези проверки се

46 — Вж. решение *British Agrochemicals Association* (точка 34).

47 — В този смисъл припомням, че в член 9, параграф 5 от Директивата е предвидено, че при поискване държавите членки предоставят на другите държави членки досиетата, които са длъжни да съставят за всяко заявление за издаване на разрешение, като им предоставят цялата информация, необходима за пълното разглеждане на заявленията. Именно тази разпоредба изтъква AFSSA, за да получи необходимата информация за проверка на идентичността на продукта „Agrotech Ethepon“ с референтния продукт „Сегопе“. В член 52 от Регламент № 1107/2009 е предвидена процедура за обмен на информация *ad hoc* между държавите членки.

48 — В допълнение отбелязвам, че условията относно издаването на разрешително за паралелна търговия по смисъла на член 52 от Регламент № 1107/2009 са по-строги от определените от решение *British Agrochemicals Association*. Всъщност в параграф 3, буква б) от тази разпоредба се предвижда, че продуктите за растителна защита се считат за идентични с референтните продукти, ако „са същите или еквивалентни по наличие на коформуланти и по размер, материал или форма на опаковката, с оглед на потенциалното отрицателно въздействие върху безопасността на продукта по отношение на здравето на хората или на животните, или за околната среда“.

49 — Както е обяснено в предходната бележка под линия, тази информация непременно трябва да е посочена в заявлението за разрешително за паралелен внос, представено съгласно член 52 от Регламент № 1107/2009.

свежда до изискваното съгласно решение *British Agrochemicals Association*. Следователно към момента, в който AFSSA представя становището си относно разрешението за паралелен внос на разглеждания в главното производство продукт, не се е изисквал никакъв контрол върху посочените елементи.

57. На трето място, когато след извършването на процедурата за контрол органите на държавата членка по вноса следва да заключат въз основа на наличните данни, че продуктът, за който е заявено издаването на разрешение, е претърпял промени при предходен паралелен внос, вследствие на които повече не може да се счита за съставляващ паралелен внос спрямо референтния продукт, или когато следва да преценят, че наличните данни не са достатъчни за установяване на идентичността му с референтния продукт, или още, когато следва да приемат, че той не гарантира подходяща степен на защита на здравето на човека или животните и на опазване на околната среда, те биха имали основание да отхвърлят заявлението за издаване на разрешение за внос.

58. С оглед на тези съображения изложените от френското правителство доводи относно твърдяната трудност за измерване на потенциалното отрицателно въздействие на евентуалните промени, които може да е претърпял даден продукт, предмет на последователен паралелен внос, по отношение на формулацията и/или опаковането си, също не биха могли да обосноват абсолютна забрана за повторен внос, поне в случай като настоящия.

59. Абсолютната забрана за внос на даден продукт по дефиниция попада в приложното поле на член 34 ДФЕС и представлява най-силно засягащата свободното движение на стоки мярка, която държавата членка може да приеме за постигането на предвидените в член 36 от ДФЕС цели. Систематичният отказ от страна на органите на съответната държава членка да издават необходимото разрешително за внос на продукти, подлежащи на административни разрешителни режими с оглед на тяхната продажба и употреба в тази държава членка, представлява мярка с равностоен ефект на такава забрана. Като цяло, забрана за внос или използване с такъв абсолютен характер не може да се разглежда като пропорционална, ако съществуват алтернативни мерки, които също могат да доведат до постигането на изтъкнатите цели от съответната държава членка, но имат по-малко ограничителни последици за търговията в рамките на Съюза⁵⁰. Както основателно припомня Комисията в писменото си становище, в посоченото по-горе решение *Escalier и Bonnarel* (EU:C:2007:659) Съдът уточнява, че макар националните органи да са длъжни да „следят за стриктното спазване на основната цел на общностната правна уредба, а именно опазването на здравето на хората и животните, както и опазването на околната среда“, „с оглед на защита на свободното движение на стоки принципът на пропорционалност изисква разглежданата правна уредба да се прилага в границите на необходимото за постигане на законно преследваните цели за защита на околната среда и на здравето на хората и на животните“.

60. С оглед на всички гореизложени съображения смятам, че разглежданата национална правна уредба, доколкото изключва издаването на разрешение за паралелен внос посредством опростената контролна процедура, предвидена от решение *British Agrochemicals Association* (EU:C:1999:129), за продуктите за растителна защита с произход от друга държава членка, в която те са били паралелно внесени от Франция, като по този начин възпрепятства техния повторен внос в тази държава членка, надхвърля необходимото за защитата на здравето на човека и животните и за опазването на околната среда.

50 — Вж. например решение *Комисия/Белгия* (C-100/08, EU:C:2009:537) и решение *Kakavetsos-Fragkopoulou* (C-161/09, EU:C:2011:110).

VI – Заключение

61. С оглед на гореизложените съображения предлагам на Съда да отговори на поставения от Conseil d'État преюдициален въпрос както следва:

„Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС не допускат правна уредба на държава членка, която поставя издаването на разрешение за пускане на пазара в рамките на паралелен внос за повторно внесен в посочената държава членка продукт за растителна защита, след като е бил паралелно внесен в друга държава членка, в зависимост от условието той да се ползва в държавата по износа с разрешение за пускане на пазара, издадено в съответствие с разпоредбите на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита“.